



DIVADELNÍ SPOLEK **JIRÍ** PODĚBRADY

v produkci Vlasty Kočové
uvádí lyrickou pohádku pro starší děti i pro dospělé
o veliké lásce a strašlivé nenávisti

Radúz a Mahulena



NAPSAL: Julius Zeyer

HUDBU SLOŽIL: Josef Suk

OSOBY A OBSAZENÍ

RADÚZ	Martin Šípek
MAHULENA	Kateřina Zacharová / Terezie Soběslavová
RUNA	VALÉRIE ZAWADSKÁ j.h. / Hana Svobodová
NYOLA	Helena Pěchová
VRATKO, BĚS 4	Jaroslav Brendl
STOJMÍR	Ladislav Langr
PRIJA, BĚS 1	Karolína Lišková
ŽIVA, BĚS 3	Kateřina Vaněčková
RADOVID	Lukáš Dědek
PRIBINA, MUŽ 2, BĚS 5	Karel Lhotský/David Skrbek
KOCHAN, MUŽ 1, BĚS 2	Ondřej Dovalil

TEXT SLEDUJE

Blanka Fišerová

GRAFIKA

Jolana Daňková

TECHNIKA

Martin Kočí, Martin Plaček

SPÉCIÁLNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA REALIZACI SCÉNY

Petru Svobodovi

DÁLE SPOLUPRACOVALI

Alena Vaněčková, Kateřina Vaněčková,
Barbora Brandejsová, Ludmila Bartheldyová,
Martina Bádalová, Iva Vlasáková

VÝPRAVA, ÚPRAVA TEXTU A REŽIE

LADISLAV LANGR

Premiéra představení se uskutečnila
10. května 2019 v Divadle Na Kovárně
v Poděbradech.

Pohádka Radúz a Mahulena, často uváděná s podtitulem „slovenská“, z pera významného českého literáta a dramatika Julia Zeyera (1841 – 1901), vyšla poprvé časopisecky už v roce 1896. (*Pro zajímavost - v téže roce byl v Poděbradech vztyčen pomník krále Jiřího z Poděbrad.*) Zeyer ve své pohádce nabízí další variantu klasického příběhu lásky, která vykvetla mezi znepřátelenými rodinami i zeměmi, a proto musí klopotně překonávat všemožné nástrahy osudu, zlých kouzel i nepřejících lidí. Nejznámější variantou tohoto archetypu je zcela jistě Shakespearovo drama Romeo a Julie. Ovšem v případě Julia Zeyera vedle klasického trestu za porušení řádu je tady výrazným prvkem také všudypřítomná umanutá nenávist vyrůstající z osobní pomstychtivé závisť. Neodmyslitelnou součástí básnického jinotajného díla je rovněž specificky melodický (*leč poněkud archaický*) Zeyerův jazyk, který jsme se snažili alespoň trochu přiblížit dnešní době, aniž bychom zcela rezignovali na poetické a občas až mystické nálady dramatu. K tomu sloužily účelové úpravy textu a jeho nezbytné krácení. Významný prvek pohádkového příběhu, kde „lásky je silnější než nenávist a milování je kletby mocnější“, tvoří také geniální hudba Josefa Suka (1874 -1935). Tehdy

teprve dvaadvacetiletý mladík vytvořil partituru dokonale souznící scénické hudby, která zásadně přispěla ke zduaru i dlouhověkosti díla. A právě nebývalý úspěch inspiroval mladého skladatele, že původní partituru použil jako východisko pro své samostatné, svébytné dílo. Jeho čtyřdílná suite Pohádka patří mezi stálice světového orchestrálního repertoáru.

V Poděbradech se pohádka Radúz a Mahulena objevila na zdejším ochotnickém repertoáru naposledy v roce 1960. I proto je pro nás ctí, že se tímto klasickým a emočně velmi silným titulem můžeme s hrdostí hlásit k tradicím Divadelního spolku Jiří, který byl založen už v roce 1861. Druhou radostí je, že na této inscenaci jsme mohli spolupracovat s významnou herečkou a jednou z nejuznávanějších českých dabérek - Valérií Zawadskou. Ta se před časem v jednom rozhovoru vyjádřila, že už ji unavuje být stále ta hodná. A tak ochotně přijala naši nabídku na alternaci postavy zlé a nenávislné královny Runy. V dnešní době jsme až příliš často obklopeni záští, nenávistí, zlobou, lží a přetvářkou. Proto berte náš pohádkový příběh jako upřímné přesvědčení, že i přes všechna protivenství je naděje na štěstí, spravedlnost a lásku především v našich rukou a srdcích.

PODĚKOVÁNÍ NAŠIM SPONZORŮM:

